

Եկեալ սորա գումարեաց զուխտ եկեղեցոյն, եւ ընտրեցին պատրիարք զՊետրոս (Բ) Եպիսկոպոս Իւպորենեայ (Yporiensis), զոր եւ հաստատեաց Պապն՝ այլով կոնդակաւ (5 մարտի, 1209)¹⁷¹. յորում դարձեալ պատուիրէ նուիրակին՝ ջանալ հնարել հաշտութիւն, կամ զինադուլ առնել ընդ Լեւոն եւ ընդ կոմսն եւ Տաճարականս. յորդորել զառաջինն՝ զի դարձուցէ առ սոսա՝ զգրաւեալ կալուածսն ինչ. եւ վերջնոցս՝ բանադրանս եւս սպառնալ՝ եթէ ոչ հանդարտեսցին. գնոյն եւ առ կոմսն նշանակէ առանձին թղթով (26 մայիսի, 1209)¹⁷², եթէ ոչ ընդունիցի գնորընտիր պատրիարքն եւ յետս դարձուցէ զկողոպուտ եկեղեցեաց եւ եկեղեցականաց: Յայս թուղթս չիք բան սպառնական Լեւոնի, այլ եւ կոչէ զնա Պայծառափայլ Թագաւոր Հայոց (Illustris Rex Armeniæ), իսկ զկոմսն անմակդիր *որդի* միայն կոչէ: Գրեալ եւս էր առ սա՝ ջանալ դարձուցանել առ պատրիարքն զատ յայլոց՝ զմեծ եւ կարեւոր բերդն Հինից? (Castrum Cursarii), զսեփականն այթոռոյ նորին. եւ զի բնակէին ՚ի նմա եւ Հայք եւ Սսորիք իբրեւ լիճք նորա, ուրոյն գրեաց եւ առ սոսա գնոյն պատուէր¹⁷³:

Բայց քան զայսուսիկ կարեւորագոյն է թուղթն՝ զոր յետ աւուրց (12 յունիսի, 1209)¹⁷⁴ գրեաց Իննովկենտիոս առ Լեւոն. մի ՚ի թղթոց՝ զոր մարթ է օծեալս շնորհօք եւ հրաշագարդոս սսել. յորում՝ սէր առ որ գրէն, իմաստութիւն, արդարասիրութիւն եւ հնարք հասարակաց օգտի՝ հաւասար՝ փայլեն: Յայտ է զի յետ նուաճելոյ կոմսին զԱնտիոք եւ հալածելոյ զՌուբէն, թէպէտ եւ ոչ մխեցաւ Լեւոն ՚ի ներքս ՚ի քաղաքն, այլ անդուլ պատերազմաւ տագնապեցուցանէր զայն, յաղարտ վարելով զսահմանսն, մանաւանդ յայսմ ամի (1209). որպէս նշանակէ եւ պատմիչ մեր. «Ի սոյն ամի յարոյց պատերազմ մեծ՝ թագաւորն ՚ի վերայ Անտիոքայ, եւ աւարեալ այրէր զամենայն գեղորայսն. եւ կոտորէր, ոչ զմարդ՝ այլ զայգիս եւ զծառս նոցա. եւ զայս առնէր ՚ի բազում ամս եւ ՚ի ժամանակս. եւ խնդրէր իրաւամբք եւ պատերազմաւ՝ զհայրենիսն տղայ Ռովբենի. եւ ոչ կարաց ածել ՚ի հաւանութիւն զմիականի կոմսն. եւ մեծաւ նեղութեամբ նեղէր զԱնտիոք յամենայն ամի, առանց ձանձրանալոյ». միանգամայն եւ զանգատէր առ

¹⁷¹ Թուղթ Գ Իննովկենտեայ, ԺԲ. Ը:

¹⁷² Թուղթք. ԺԲ. ԼԹ:

¹⁷³ Թուղթք. ԺԲ. ԼԸ. ԼԹ:

¹⁷⁴ Թուղթք. ԺԲ. ԽԵ: